Dosarul nr. 4r-2880/25 / 4-24140267-02-4r-06082025/
Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
Judecător: Cazacicov Andrei

D E C I Z I E
în numele Legii

08 decembrie 2025 mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Centru
Având în componența sa:
Președintele completului judecătorul Ion Bulhac
Judecătorii Natalia Mămăligă și Vitalie Pîslariuc

a judecat în ordine de recurs, în lipsa participanților la proces, recursul declarat de către contravenienta Rusu Ionela, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 30 mai 2025, pronunțată în cauza contravențională intentată în privința lui Rusu Ionela, în temeiul art. 47[1] alin. (1) din Codul contravențional,

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:
în procedura instanței de fond din 18.12.2024 – 30.05.2025;
în procedura instanței de recurs din 06.08.2025 – 08.12.2025.
Procedura de notificare a părților a fost executată.

Verificând legalitatea Hotărârii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,

C O N S T A T Ă:

1. Conform Procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06, nr. 479464 din 01 noiembrie 2024, Rusu Ionela a fost găsită vinovată de comiterea contravenției prevăzute de art. 47[1], alin. (1) Cod contravențional.
2. În baza Deciziei Centrului Național Anticorupție (în continuare - CNA) de aplicare a sancțiunii contravenționale nr. 30 din 21 noiembrie 2024, Rusu Ionela a fost sancționată pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 47[1], alin. (1) Cod contravențional cu amendă în mărime de 750 unități convenționale (echivalentul sumei de 37 500,00 lei).
3. *La 02 decembrie 2024, în cadrul Centrului Național Anticorupție a parvenit contestația înaintată de Rusu Ionela* împotriva Procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06, nr. 479464 din 01 noiembrie 2024, și a Deciziei CNA de

aplicare a sancțiunii contravenționale nr. 30 din 21 noiembrie 2024.

4. Prin contestația înaintată, s-a solicitat anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei agentului constatator din motivul că nu există faptul contravenției, cu încetarea procesului contravențional. Prin hotărârea Judecătoriei Strășeni (sediul Central) din 01 iulie 2025, s-a respins contestaţia avocatului Dorian Pînzaru în interesele petiţionarului Placinta Ana, împotriva procesului verbal cu privire la contravenţie cu seria/nr. MAI06 379158 şi a deciziei de sancţionare din 10 aprilie 2025, întocmit de către agentul constatator din cadrul IP Străşeni, Teut Dumitriţa, pe semnele contravenţiei prevăzute de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravenţional, prin care a fost sancţionată cu amendă în cuantum de 500 unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 25 000 lei, ca fiind neîntemeiată.

5. *Prin hotărârea* Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 30 mai 2025, s-a respins ca fiind neîntemeiată, contestația din 02 decembrie 2024, înaintată de Rusu Ionela împotriva Procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06, nr. 479464 din 01 boiembrie 2024, și a Deciziei Centrului Național Anticorupție de aplicare a sancțiunii contravenționale nr. 30 din 21 noiembrie 2024.

6. *La 17 iunie 2025, Rusu Ionela a declarat recurs* împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 30 mai 2025, solicitând casarea hotărârii.

7. În motivarea recursului, recurentul invocă că instanţa de fond a tratat procesul-verbal întocmit de agentul constatator ca probă practic incontestabilă, fără a examina în mod real circumstanţele cauzei, argumentele apărării şi fără a verifica îndeplinirea elementelor constitutive ale contravenţiei prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional. Susţine că sarcina probei a fost deturnată în sarcina contestatarei, instanţa reproşându-i lipsa unor probe de nevinovăţie, ceea ce contravine art. 375 Cod contravențional şi jurisprudenţei CEDO (Ziliberberg, Anghel, Creangă, Albina, Perez, Van der Hurk), potrivit cărora vinovăţia trebuie dovedită „dincolo de orice dubiu rezonabil”, iar concluziile nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

8. Recurenta afirmă că întregul probatoriu se reduce la constatări subiective ale agentului şi la unele date tehnice privind un număr de telefon şi o aplicaţie bancară „PSB”, fără a exista probe concrete că ea ar fi pretins, acceptat sau primit sume de bani în scop electoral, că aceste sume i-au parvenit efectiv, că le-a ridicat, că ar proveni de la reprezentanţi ai unui bloc politic sau că ar exista o legătură cauzală între eventualele transferuri şi exerciţiul dreptului de vot. Subliniază că nu a fost demonstrată nici latura obiectivă, nici latura subiectivă a faptei: lipsesc date clare privind cine a dat banii, când, în ce condiţii, cu ce scop precis, dacă recurentul a participat la alegeri şi cum a votat. În plus, nu este exclusă ipoteza legitimă a unui simplu transfer/donaţie, iar instanţa nu a înlăturat dubiile în favoarea persoanei acuzate. Invocă recurenta și vicii de formă ale

procesului-verbal, ca circumstanţe incomplete, dată neclară, lipsa individualizării faptei şi a indiciilor calificative, care, raportat la art. 441, 443, 445 Cod contravențional, ar atrage nulitatea absolută a actului şi, implicit, încetarea procesului contravenţional.

9. De asemenea, recurenta susține că instanța de fond a preluat formal poziţia organului constatator, a ignorat multiplele argumente de fapt şi de drept din contestaţie, nu a verificat proporţionalitatea sancţiunii şi a aplicat amenda maximă fără motivare, încălcând principiul proporţionalităţii. Consideră că instanţa nu a analizat probe alternative, nu a dispus administrarea unor probe suplimentare (martori, expertize, verificarea efectivă a transferurilor, a titularului numărului de telefon, a utilizării aplicaţiei etc.), limitându-se la a întări prezumţia de legalitate a procesului-verbal, în contradicţie cu art. 425, 440, 458 Cod contravențional şi cu standardele CEDO privind motivarea hotărârilor şi egalitatea armelor.

10. La data de 11 septembrie 2025, agentul constatator din cadrul Centrului Național Anticorupție, a depus prin intermediul Direcției documentare procesuală din cadrul Curții de Apel Centru, referință, prin care solicită respingerea recursului declarat și menținerea hotărîrii instanței de fond.

Procedura examinării recursului și motivarea instanței de recurs.

11. Conform art. 471 din Codul contravențional, (1) Recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor.(2) Instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinţei. (3) Dacă consideră cauza de un interes deosebit pentru jurisprudenţă, precum şi la cererea motivată a părţilor, instanţa de recurs poate dispune printr-o încheiere motivată fixarea şedinţei de judecată, cu citarea părţilor pentru prezentare la proces.

12. În conformitate cu prevederile art. 471 alin. (2) din Codul Contravențional, părțile la proces au fost notificate, despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună referințe, completări la cererea de recurs, sau alte cereri/demersuri.

13. Colegiul penal, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziţiei generale din art. 471 alin. (1) din Codul contravenţional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților.

14. *Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul penal ajunge la concluzia că, recursul urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea hotărârii contestate, din următoarele considerente.*

15. La caz, Colegiul atestă, că conform procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06, nr. 479464 din 01 noiembrie 2024, Rusu Ionela a fost găsită vinovată de comiterea contravenției prevăzute de art. 47[1], alin. (1) Cod contravențional.

16. În baza Deciziei Centrului Național Anticorupție (în continuare - CNA) de aplicare a sancțiunii contravenționale nr. 30 din 21 noiembrie 2024, Rusu Ionela a fost sancționată pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 471, alin. (1) Cod contravențional cu amendă în mărime de 750 unități convenționale (echivalentul sumei de 37 500,00 lei).

17. La 02 decembrie 2024, în cadrul Centrului Național Anticorupție a parvenit contestația Ionelei Rusu împotriva Procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06, nr. 479464 din 01 noiembrie 2024, și a Deciziei CNA de aplicare a sancțiunii contravenționale nr. 30 din 21 noiembrie 2024.

18. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 30 mai 2025, s-a respins ca fiind neîntemeiată, contestația din 02 decembrie 2024, înaintată de Rusu Ionela împotriva Procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06, nr. 479464 din 01 boiembrie 2024, și a Deciziei Centrului Național Anticorupție de aplicare a sancțiunii contravenționale nr. 30 din 21 noiembrie 2024.

19. Instanța de fond a reținut, că procesul-verbal contravențional și Decizia CNA nr. 30/21.11.2024 au fost întocmite cu respectarea cerințelor de formă și fond prevăzute de art. 443 și 447[1] Cod contravențional, nefiind incidente motivele de nulitate absolută prevăzute de art. 445 Cod contravențional. S-a constatat că acuzația este formulată clar și inteligibil, fiind descrise perioada, locul, modul de comitere a faptei, cuantumul și proveniența sumelor de bani, precum și scopul electoral al plăților, astfel încât contestatara a cunoscut exact fapta imputată și temeiul juridic al tragerii la răspundere.

20. Sub aspect probator, instanța a reținut că materialul cauzei conține un ansamblu coerent de probe: informația 112 privind primirea mijloacelor bănești prin aplicația PSB în scop electoral, procesul-verbal de cercetare la fața locului asupra telefonului Rusu Ionelei, planșele fotografice cu SMS-urile de la PSB ce confirmă două transferuri a câte 15 000 ruble rusești, procesul-verbal de audiere a persoanei în privința căreia s-a pornit procesul contravențional, în care Rusu Ionela recunoaște primirea sumelor și explica modul în care a ajuns aplicația și contul bancar să fie utilizate, precum și procesul-verbal cu privire la contravenție, semnat de aceasta la rubrica „recunosc săvârșirea contravenției”. La acestea se adaugă declarația martorului care confirmă absența sa la examinarea administrativă, justificând adoptarea deciziei în lipsă. Instanța a apreciat că aceste probe sunt pertinente, concludente și obținute legal și că nu au fost administrate probe contrare apte să răstoarne situația de fapt reținută de agentul constatator.

21. Având în vedere faptul că această contravenție are caracter formal, respectiv consumarea faptei are loc prin simpla pretindere, acceptare sau primire a bunurilor ori

avantajelor necuvenite în scop electoral, fără a fi necesară dovada modului concret în care alegătorul a votat, instanța a reținut că declarațiile lui Rusu Ionela care declară că nu a votat conform indicațiilor celor care au acordat banii nu înlătură răspunderea. Întrucât legea nu condiționează existența contravenției de rezultatul efectiv al votului, iar verificarea acestuia ar contraveni secretului votului garantat de Constituție și jurisprudența Curții Constituționale, instanța a reținut că prin acceptarea instalării aplicației PSB pe telefon, furnizarea numărului său de telefon pentru transfer, recepționarea SMS-urilor de confirmare a plăților și asumarea caracterului ilicit al acestor sume, contestatara a realizat acțiunile tipice de acceptare și primire a avantajului în scop electoral.

22. Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, Colegiul Penal conchide, că recurentul nu a prezentat instanței de recurs careva argumente și probe prin care s-ar dovedi netemeinicia și ilegalitatea soluției adoptate de prima instanță, din care considerente va respinge ca nefondat recursul declarat în prezenta cauză, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

23. Colegiul notează, că importanța probatoriului administrat de agentul constatator este esențială în cadrul unui proces contravențional, deoarece acesta trebuie să furnizeze probe clare și concludente, atât din punct de vedere cantitativ, cât și calitativ, pentru a demonstra fără dubiu vinovăția persoanei acuzate. Agentul constatator are responsabilitatea de a administra probe care să susțină acuzațiile și să permită instanței de judecată să aprecieze corect faptele și circumstanțele cauzei. Probele trebuie să fie suficiente și relevante, iar agentul constatator trebuie să asigure că acestea respectă normele legale, inclusiv în ceea ce privește autenticitatea și validitatea lor. În cazul în care probele administrate nu sunt clare sau nu pot confirma cu certitudine elementele esențiale ale contravenției, instanța nu poate trage o concluzie fermă cu privire la vinovăția contravenientului.

24. În speță, instanța de recurs constată că prima instanță a interpretat și aplicat corect dispozițiile art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, raportat la situația de fapt reținută.

25. Contravenţia prevăzută de art. 47^1 alin. (1) Cod contravenţional se înscrie în categoria faptelor care protejează în mod direct integritatea şi corectitudinea procesului electoral, având ca finalitate garantarea exercitării libere şi necorupte a dreptului de vot. Norma sancţionează nu „rezultatul” votului, ci comportamentul alegătorului care acceptă să îşi condiţioneze exerciţiul drepturilor electorale de obţinerea unor avantaje necuvenite.

26. Colegiul subliniază, că textul legal incriminează pretinderea, acceptarea sau primirea, personal ori prin intermediar, de către un alegător, a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor de orice fel, care nu i se cuvin în mod legal, pentru sine sau

pentru altă persoană, precum şi acceptarea promisiunii ori ofertei acestora, atunci când asemenea conduite sunt legate de exercitarea sau neexercitarea drepturilor electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al celor regionale, dacă fapta nu întruneşte elementele unei infracţiuni.

27. Prin Decizia de inadmisibilitate din 21 ianuarie 2025 referitoare la art. 47[1] Cod contravenţional, Curtea Constituţională a clarificat natura juridică a acestei contravenţii. Curtea a reţinut că sintagma „în scopul exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale" descrie elementul scop al faptei, fără a impune autorităţilor obligaţia de a verifica efectiv modul concret în care alegătorul a votat. Contravenţia este una formală, de pericol abstract, consumându-se prin simpla pretindere, acceptare sau primire a avantajului sau a promisiunii acestuia, fără a fi necesară demonstrarea unei urmări prejudiciabile în planul rezultatului electoral.

28. Acest cadru contravenţional urmează a fi apreciat în contextul standardelor constituţionale şi internaţionale privind alegerile libere. Declaraţia Universală a Drepturilor Omului (art. 21) consacră dreptul fiecărei persoane de a participa la conducerea treburilor publice şi impune ca voinţa poporului exprimată prin alegeri periodice, nefalsificate, prin vot universal, egal şi secret, să constituie fundamentul puterii de stat. Constituţia Republicii Moldova preia aceste principii, astfel, art. 2 consacră suveranitatea naţională a poporului, iar art. 38 statuează că voinţa poporului se exprimă prin alegeri libere, prin sufragiu universal, egal, direct, secret şi liber exprimat, excluzând orice formă de constrângere sau corupere a alegătorului.

29. În acest context, coruperea alegătorilor şi „vânzarea votului" sunt incompatibile cu noţiunea de alegeri democratice şi cu votul liber exprimat, pervertind competiţia bazată pe idei şi programe politice şi afectând grav încrederea în corectitudinea şi libertatea procesului electoral. Art. 47[1] alin. (1) Cod contravenţional este instrumentul prin care legiuitorul sancţionează componenta „pasivă" a coruperii electorale, comportamentul alegătorului care acceptă avantajul, completând regimul penal al corupţiei electorale active.

30. Din perspectiva elementelor constitutive, obiectul juridic al contravenţiei îl constituie relaţiile sociale care garantează desfăşurarea corectă, liberă şi democratică a alegerilor, integritatea procesului electoral şi libertatea de exprimare a voinţei alegătorului, neafectată de oferte materiale sau avantaje personale.

31. Latura obiectivă se realizează prin una dintre acţiunile tipice prevăzute de lege: *pretinderea* – solicitarea explicită sau implicită a unor bunuri, servicii, sume de bani, privilegii sau avantaje necuvenite, în legătură cu exercitarea ori neexercitarea drepturilor electorale; *acceptarea* – acordul alegătorului de a primi astfel de avantaje sau promisiunea lor, acord care poate fi exprimat atât direct, cât şi printr-un comportament

pasiv, din care rezultă consimţământul; *primirea* – încasarea efectivă a bunurilor, banilor, serviciilor sau oricăror alte beneficii necuvenite, personal sau printr-un intermediar.

32. Condiţia materială esenţială este ca avantajele să nu se datoreze alegătorului în temeiul unui raport juridic legitim, ci să constituie beneficii suplimentare oferite tocmai pentru a influenţa conduita electorală. În plus, fapta trebuie să fie săvârşită în scop electoral, adică în legătură cauzală cu exercitarea sau neexercitarea unor drepturi electorale: votarea unui candidat sau a unei formaţiuni, absenteism, vot nul, participare sau neparticipare la referendum etc. Nu este necesar să se dovedească faptul că alegătorul a votat efectiv într-un anumit sens; este suficient ca avantajul să fie oferit şi acceptat în acest scop.

33. Latura subiectivă este caracterizată prin vinovăţie sub forma intenţiei, de regulă intenţie directă: alegătorul cunoaşte că bunurile sau avantajele nu i se cuvin şi că sunt oferite în legătură cu exercitarea drepturilor electorale şi acceptă, totuşi, să le pretindă, să le primească sau să le accepte. Poate exista şi intenţie eventuală, atunci când alegătorul se arată indiferent faţă de natura coruptivă a avantajului, deşi o poate şi trebuie să o prevadă.

34. Subiectul contravenţiei este unul special, determinat expres de legen - alegătorul, adică persoana care are drept de vot în cadrul scrutinului vizat (inclusiv alegeri regionale sau referendum constituţional). Acceptarea avantajelor de către alte categorii de subiecţi (de exemplu, membri ai birourilor electorale, funcţionari electorali, reprezentanţi ai competitorilor electorali) poate atrage răspunderea în alte forme, inclusiv penală, în funcţie de circumstanţe.

35. Contravenţia se consideră consumată din momentul în care se realizează una dintre acţiunile tipice: pretinderea, acceptarea ori primirea avantajului sau a promisiunii acestuia, fără a se cere producerea unei urmări concrete asupra rezultatului electoral sau o probă privind modul în care alegătorul a votat. Orice mecanism de control asupra votului ar încălca secretul votului şi ar contraveni art. 38 din Constituţie, motiv pentru care atât Curtea Constituţională, cât şi instanţele ordinare accentuează că verificarea modului efectiv de vot nu este nici necesară, nici permisă din perspectiva garanţiilor electorale.

36. Raportând aceste considerente generale la circumstanţele concrete ale cauzei, Colegiul reţine că instanţa de fond nu a răsturnat sarcina probei în detrimentul recurentei, ci a aplicat corect principiul potrivit căruia sarcina principală a dovedirii revine organului constatator, iar persoanei cercetate îi revine doar obligaţia de a-şi susţine apărările cu mijloace de probă atunci când contestă constatările oficiale. În speţă, agentul constatator şi organele de urmărire au administrat un probatoriu tehnic şi documentar suficient pentru a fundamenta o convingere raţională de vinovăţie, în timp ce recurenta s-a limitat la simple negări, fără a propune probe contrare sau o versiune alternativă plauzibilă a faptelor.

37. În aceste condiţii, Colegiul apreciază că afirmaţiile recurentei privind pretinsa lipsă de individualizare a faptei, absenţa circumstanţelor concrete şi insuficienţa probatoriului nu pot fi reținute, întrucât acestea nu se întemeiază pe materialul probator existent la dosar şi nici pe vreo încălcare reală a cerinţelor legale aplicabile.

38. Astfel, din examinarea actelor procedurale rezultă că procesul-verbal cu privire la contravenție conține toate mențiunile obligatorii prevăzute de art. 443 Cod contravențional: data, locul întocmirii, identitatea agentului constatator, datele de identificare ale persoanei trase la răspundere, descrierea faptei cu indicarea locului și perioadei de săvârșire, cuantumul sumelor primite, referința la scopul electoral al plăților, încadrarea juridică exactă în art. 471 alin. (1) Cod contravențional, mențiunea asupra drepturilor procedurale, precum și semnătura contravenientei, inclusiv la rubrica „recunosc săvârșirea contravenției". În aceste condiții, nu poate fi reținut argumentul privind existența vreuneia dintre omisiunile esențiale enumerate limitativ de art. 445 alin. (1) Cod contravențional, care să atragă nulitatea absolută a procesului-verbal.

39. Cât privește pretinsele vicii de formă invocate prin recurs, ca dată neclară, lipsa individualizării faptei, lipsa indicării indiciilor calificative, Colegiul penal constată că acestea fie nu se regăsesc în conținutul real al actului, fie vizează aspecte care, în contextul reglementat prin dispozițiile art. 445 alin. (2) Cod contravențional, pot atrage nulitatea doar în măsura în care afectează esențial fondul cauzei și nu pot fi suplinite prin activitatea instanței. Or, prima instanță a suplinit eventualele lacune de detaliu prin analiza coroborată a probatoriului, și anume procese-verbale, planșe foto, explicațiile persoanei vizate, astfel încât situația de fapt este clar conturată, iar apărarea a cunoscut în mod concret fapta imputată și temeiul juridic al tragerii la răspundere.

40. În ceea ce privește alegația recurentei potrivit căreia instanța de fond ar fi tratat procesul-verbal ca o probă incontestabilă, Colegiul reține că hotărârea primei instanțe demonstrează, dimpotrivă, o analiză integrată a tuturor mijloacelor de probă, în conformitate cu art. 425 Cod contravențional. Procesul-verbal contravențional nu a fost luat în considerare izolat, ci în corelație cu informația 112, procesul-verbal de cercetare la fața locului asupra telefonului, planșele fotografice, declarațiile persoanei în privința căreia s-a pornit procesul contravențional și cele ale martorului. Instanța a motivat de ce conferă credibilitate acestui ansamblu probator și de ce apărările pur negative ale contestatarei nu sunt de natură să răstoarne situația de fapt reținută.

41. Colegiul penal respinge ca fiind neîntemeiat și argumentul vizând lipsa unor probe suplimentare ca expertize, audierea altor martori, verificări tehnice suplimentare, întrucât Codul contravențional nu impune o anumită gradare cantitativă a probelor, ci doar cerința ca acestea să fie legale, pertinente și suficiente pentru a fundamenta soluția. Instanța nu este obligată să administreze orice probă solicitată de parte dacă apreciază, motivat, că

situația de fapt este deja clarificată, iar noi probe nu ar aduce lămuriri esențiale. În speță, prima instanță a considerat întemeiat că probele deja existente, în special *transferurile confirmate prin SMS-uri PSB, declarațiile recurentei despre instalarea aplicației, furnizarea numărului de telefon și acceptarea sumelor, precum și recunoașterea inițială a faptei*, sunt suficiente pentru constatarea îndeplinirii elementelor constitutive ale contravenției, fără a fi necesare investigații suplimentare.

42. Ce ține de amenda aplicată, în cuantum de 750 unități convenționale, instanța de recurs subliniază, că aceasta se încadrează în limitele prevăzute de art. 471 alin. (1) Cod contravențional și reflectă atât gravitatea faptei de coruperea procesului electoral prin sume considerabile raportat la veniturile medii, cât și necesitatea unui efect disuasiv real. Instanța de fond a făcut trimitere la importanța protejării integrității procesului electoral și la caracterul deosebit de periculos al practicii de cumpărare a voturilor, aspecte care justifică orientarea sancțiunii spre nivelul superior al intervalului legal.

43. În raport cu jurisprudența CEDO invocată generic de recurentă (Ziliberberg, Anghel, Creangă, Albina, Perez, Van der Hurk), Colegiul constată că standardele desprinse din aceste cauze, ce țin de prezumția de nevinovăție, sarcina probei în sarcina acuzării, necesitatea unei motivări suficiente și a unui probatoriu apt să fundamenteze o condamnare contravențională, acestea din urmă au fost respectate în prezenta cauză. Prima instanță a motivat în mod suficient și inteligibil de ce s-a format convingerea vinovăției recurentei, care sunt probele esențiale reținute și de ce apărările acesteia au fost calificate ca nefondate sau pur declarative.

44. În raport cu aceste considerente, Colegiul apreciază că instanţa de fond a exercitat un control judiciar efectiv asupra procesului-verbal contestat, a analizat în mod corect cerinţele legale privind forma şi conţinutul actului, a verificat temeinicia constatărilor agentului constatator şi a aplicat riguros standardele jurisprudenţiale relevante, inclusiv cele stabilite de Curtea Constituţională cu privire la natura formală a contravenţiei prevăzute de art. 47¹ Cod contravenţional. În lipsa unor probe noi, pertinente şi concludente, recurentul nu a demonstrat că hotărârea primei instanţe ar fi fost pronunţată cu aplicarea greşită a normelor de drept material sau procedural ori că aceasta ar fi neîntemeiată în fapt.

45. În consensul celor expuse, Colegiul penal apreciază că motivele invocate în recurs sunt vădit nefondate, fiind întemeiate pe o reinterpretare unilaterală a probatoriului şi pe o înţelegere eronată a principiului prezumţiei de nevinovăţie şi a naturii contravenţiei prevăzute de art. 47¹ alin. (1) Cod contravenţional.

46. Față de lucrul judecat de primă instanță, Colegiul penal constată o motivare amplă și temeinică a hotărârii pronunțate cu privire la circumstanțele concludente în raport cu cerințele formulate, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția

pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului argumentelor primei instanțe. În cazul în care instanța de fond și-a motivat soluția luată, arătând în mod concret la împrejurările care fundamentează concluziile sale, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță.

47. Din considerentele menționate Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat.

48. În conformitate cu prevederile art. 473, 474 din Codul Contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E:

Respinge ca nefondat, recursul declarat de contravenienta Rusu Ionela și menține hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 30 mai 2025, pronunțată în cauza contravențională intentată în privința lui Rusu Ionela, în temeiul art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător	Ion Bulhac
Judecător	Natalia Mămăligă
Judecător	Vitalie Pîslariuc